

CAMERA FILM præsenterer

DECISION TO LEAVE

Af Park Chan-wook

Danmarkspremiere den 25. december

Synopsis

Politiofficeren Hae-joon (Park Hae-il) kan ikke sove og bruger i stedet sine nætter i Busan på at skygge mistænkte. Han keder sig, både på arbejdet, hvor mordsagerne er få og langt fra hinanden og derhjemme, hvor ægteskabet med hans sundhedsbesatte kone går sin vante, men også lige lovlig snusfornuftige – og absolut røgfrie! – gang. Da en mand på mystisk vis dratter ned fra en klippe, får Hae-joon pludselig den spænding i arbejdet, han har savnet – og mere til. Under opklaringen møder han den afdødes enke, Seo-rae (Tang Wei), som virker overraskende fattet omkring hændelsen. Hendes alibi virker også til at holde vand, og Hae-joon bliver hurtigt betaget af hende. Men i takt med at flere detaljer udfoldes, vendes alting på hovedet i den fattede politiofficers liv.

‘Decision to Leave’ er instrueret af Park Chan-wook (‘Oldboy’, ‘The Handmaiden’), som ved årets Cannes-festival vandt prisen for ‘Bedste instruktion’. Filmen er Sydkoreas officielle indstilling til årets Oscar-uddeling for ‘Bedste internationale film’.

Upålidelige blikke

‘Decision to Leave’ skriver sig med sin tragiske detektiv-historie og tilsyneladende femme fatale-karakter ind i en noir-tradition, fyldt med velkendte konventioner og klicheer. Men det er sigende for filmens elegante udformning, hvordan den smidigt slår knuder på dem alle og i processen graver nye, overraskende perspektiver frem.

Fra instruktører som landsmanden Bong Joon-ho (‘Parasite’) genkender vi ellers de komiske og en tand for udadreagerende politiassistenter (som i ‘Memories of Murder’), og hos Hitchcock (‘Vertigo’) har vi set, hvordan en mand besat af en mystisk kvinde kan føres ned ad endog meget mørke stier. Det, vi ikke genkender, og som gør ‘Decision to Leave’ til en dybt uforudsigelig oplevelse er, hvordan filmens perspektiv konstant forskubber sig.

I begyndelsen ser vi alt gennem Hae-joons betagede øjne. Han udspionerer Seo-rae om aftenen, når hun sidder i sin lejlighed og ser romantiske melodramaer i fjernsynet. Hans subjektive blik overtager filmen, når han indsætter sig selv i hendes virkelighed, siddende ved siden af hende på sofaen, mens hun græder. Men som romancen udvikler sig, skifter perspektivet. Seo-rae er en kinesisk flygtning med en barsk fortid og i takt med at sandhederne kryber frem, skifter filmens perspektiv til Seo-rae. Hun bliver den iagttagende og klichéen om hende som kynisk, uigennemtrængelig femme fatale smuldrer i samme bevægelse.

Når Hae-joon på et tidspunkt fortæller Seo-rae, at han altid forsøger “at se tingene direkte i øjnene”, vidner det om det selvbedrag, der står helt centralt i filmen som et menneskeligt vilkår. For er der én ting, Park Chan-wooks kalejdoskopiske, sirligt komponerede billedunivers ikke tillader os, så er det at se objektivt på noget som helst.

Barrierer, der brydes og bygges

Park Chan-wook driver sin subjektive virkelighedsskildring videre end de fleste, hvor selv smartphones bliver gjort til observerende karakterer. Teknologien spiller i det hele taget en stor rolle i filmen. Når Hae-joon skygger Seo-rae om natten, dikterer han sine observationer til sit

smartwatch. Og Seo-rae gør det samme til sin telefons oversætter-app, når hun skal forklare noget på kinesisk. De mange gadgets bliver karakterernes fortrolige, et middel til at nedbryde (sprog)barrierer og gemme på – eller afsløre – hemmeligheder.

Samtidig peger de også på den afstand, der unægteligt er mellem Hae-joon og Seo-rae – en afstand, der er større end sproget, og som ikke bare kan nedbrydes. Seo-rae er en kriminel flygtning, Hae-joon en anerkendt politiofficer med et nydeligt ægteskab. Hans autoritet og autonomi er givet, mens Seo-raes kun kan udleves gennem de mest drastiske handlinger.

For den tragiske sandhed, som Seo-rae har indset, er, at beslutningen om at forlade sin ægtefælle, også er den eneste frihed hun har, og det er ikke ligefrem en frihed, der er rar at gøre brug af. Den udstiller hendes umulige position i et samfund, hvor hun, hvis hun ikke bare skal overleve, men også være noget i verden, må gøre vold på andre og sig selv. Da Seo-raes ægtemand nummer to også dør – og igen i samme distrikt, som Hae-joon er blevet overflyttet til – spørger Hae-joon hende om, hvordan hun ville reagere på en sådan utrolig historie. “Wow, sikke et sammentræf”, foreslår han mistænksomt. “Wow, stakkels kvinde”, er hendes svar.

De menneskelige drifters mester

Filmens undersøgelse af forskellige samfundslag siver også ind gennem en sidehistorie om ulykkelig ungdomskærlighed, mistriksel og selvmord. Problematikker, der fylder i det sydkoreanske samfund i disse år. Hos Park Chan-wook er det ofte et fokus på samfundets lavere klassers desperation og uretfærdighed, der i film som ‘Oldboy’ (2003), ‘Sympathy for Lady Vengeance’ (2005) og ‘The Handmaiden’ (2016) driver hans karakteristisk overrumplende og eksplosive fortællinger om vold, hævn og menneskelige drifter – men også kærlighed.

Set i konteksten af hans tidligere film er ‘Decision to Leave’ en mere afdæmpet sag, selvom Park Chan-wooks legesyge og berømte visuelle elegance står intakt. Den ekspressive skildring af vold og sex erstattes denne gang med et både følsomt og ulmende spændingsmættet blik på en umulig romance, fyldt med spejlinger og samfundskritisk understrøm. Men volden, ja, den er der stadig, denne gang gemt i understrømmen.

Instruktørfilmografi: Park Chan-wook

- Decision to Leave (2022)
- The Handmaiden (2016)
- Stoker (2013)
- Thirst (2009)
- I'm a Cyborg, But That's OK (2006)
- Sympathy for Lady Vengeance (2005)
- Oldboy (2003)
- Sympathy for Mr. Vengeance (2002)
- Joint Security Area (2000)
- Trio (1997)
- The Moon Is... the Sun's Dream (1992)

Credits

Jang Hae-joon
Song Seo-rae
Jeong-ahn
Soo-wan
Im Ho-sin
Yeon-soo

Park Hae-il
Tang Wei
Lee Jung-hyun
Go Kyung-Pyo
Park Yong-woo
Shin-Young Kim

Klip
Kamera
Originalmusik
Producere

Sang-beom Kim
Kim Ji-yong
Yeong-wook Jo
Park Chan-wook, Ko Dae-seok

Manuskript
Instruktion

Park Chan-wook, Chung Seo-kyung
Park Chan-wook

Originaltitel
Længde
Land/år

Heojil kyolshim
139 minutter
Sydkorea/2022